

האם דגים בים צמאים¹? למה בדיוק אנחנו צמאים?

מראת ידע 6/2024

ד"ר ברכה קליין תאיר

אין אדם על הפלנטה שאינו צמא לשפע = אור = להשפעה = לנתינה אינסופית = אהבה אינסופית. אז מדוע רובנו חיים בתודעת מחסור, בתודעה הישרדותית, בתודעה של צמצום, למרות שכולנו חיים בתוך 3 אוקיינוסים שופעים בו זמנית: מחשבה – נשימה – תודעה? מדוע אנחנו ממשיכים לשחות במים רדודים, מנסים לדוג דגים קטנים? מדוע אנחנו מנסים לאגרף את כפות הידיים בניסיון ללכוד שפע? מדוע קיבולת הכלי שלנו מצומצמת למרות שהטוב השמימי, השפע האלוהי זורם אלינו טבעית מלמעלה למטה? מדוע רובנו מעדיפים שלא במודע חושך במקום אור (חושך הוא היעדר אור)?

מכאן, מחסור או שפע בחיים; אור – פוטנציאל – אהבה – השפעה, הוא תוצר התודעה שלנו. במבחן התוצאה לכן, המערכת הקוסמית היא מערכת **צודקת** (לא שוויונית): היא מזרימה את טובה לכל באופן שווה, אבל כל אחד מושך בהתאם לעוצמת תדרו/עוצמת הכלי שלו.

לכן, במקום ללמוד לנהל את מערכת היחסים בין אור לחושך, בין אינות לכוליות, בין אונטולוגי לאפיסטמולוגי...ובינם לבין הכלים שלנו/הגוף/הרצון, אנחנו מתעסקים בהבלים, מבזבזים את הפוטנציאל האדיר העומד לרשותנו באופן לא מודע בדומה לכסף קטן.

"הַבֵּל הַבְּלִים אָמַר קִהְלֵת הַבֵּל הַבְּלִים הַפֶּל הַבְּלִים".

מדוע שפע, אהבה, פוטנציאל, אמת מוחלטת, אור מתעוררים לחיים?

כי אנחנו בפתחו של מגה שינוי מטורף, שינוי המהדהד לתוכנית הקוסמית ומחייב את כולנו:

1. לממש את הכמיהה המתעוררת היום בנשמת כולנו: לסיים את הגלגולים הארציים, לבנות 'כלי' עמיד במעבר בתוך חור שחור, ולחזור לפסגת הכוללות האנושית, בכוללות הרוחנית, יקום 2, כמאסטר של חיים אמיתיים ומשמעותיים.

¹ ספרי החמישי בשם: "האם דגים בים צמאים?"

2. לעזוב את מציאות 'אלפא'; סדר מכאני - פונקציונלי ארצי... ולעבור למציאות חדשה 'אומגה'; סדר אדוניתי אוניברסלי².
3. להגשים את עצמנו דרך התעלות עצמית = מהפכה שקופה: להתערטל מכל ההיסטוריה, הזהויות, הטיפולוגיות, ההרגלים, ההתניות, ההשפעות והאגו (המוץ) ולהשיג אי-קיום = מהות אור (התבן).
4. להיות אדון הקיום, ההגה לחיים בידיו, בורא ומחדש את עצמו, את מציאות קיומו, את מעשה בראשית כל יום מחדש.
5. לבנות עוצמת טיפוס על ידי פיצוח ההצפנות של ארכיבי המוח וגילוי 1000 הפנים שלנו = לפרום את 1000 הטבעות בשרשרת סיבה – תוצאה שאנחנו = לגלות את מהות האור של אדם גדול.
6. להפעיל 3 כישורים חדשים: הכושר לברוא/להיות – הכושר לפצח הצפנות/לגלות – הכושר לטפס/להשיג.

כי מה שהיה לא יכול להיות יותר. מה שעבד עד כה לא יעבוד יותר. אין יותר דפוס החוזר על עצמו. חייבים להתנתק ממיחזור הישן. המציאות התהפכה ב- 180 מעלות.

כדי להצליח בתהליכי המגה שינוי, להתעלות מעל ממדי הסיפוק והצורה, מעל החומריות, לחזור מריבוי, פיצול והפרדות אל האחד, אל אור גדול, אל יצור האנוש התודעתי שגילה והשיג את עצמו מחדש, עלינו להזין את התנועה שלנו בפוטנציאל מציאות האיכות – המציאות האונטולוגית - שורש הבריאה.

רק הזנה זו תעלה אותנו על **הדרך היחידה, האמת היחידה, התכלית היחידה**; גשר הסיראט – חוד התער המוביל אותנו מהגדה הארצית לגדה האוניברסלית, הגדה האלמותית, המוארת. זהו המדיום היחיד המבקש מאיתנו לעבור שינוי צורה על מנת שנוכל להתכלל (WE) ואז להתאיין (YOU) ובסוף להתאחד.

המשך ריבוי דעות, ריבוי נתיבים, ריבוי טכניקות ומודלים מספר על הבעיה #1 של הקיום שלנו שהיא **בורות!** לא השכלה, לא ידע אלא בורות שהיא חוסר הבנה עמוקה של טבע הדברים. נתק מהשורשים. אנחנו לא

---

² מציאות ארצית - טכנית - חומרית - אשלייתית - סימפטומטית/ענפים - פריקה בדומה למכונה - מוגבלת בגלל הצפנות/הסתרות - סדר ליניארי - מציאות הצרכים - מופעלת על ידי מנגנוני השפעה/בובות על חוט... אינטגרציה גבוהה יותר. מציאות אוניברסלית מושלמת ושלמה - עמוקה - מהותית - אמיתית - מוארת - מציאות השורשים - מציאות פוטנציאל אינסופי - סדר רקורסיבי/מעגלי - מציאות הרצונות. מופעלת על ידי אדם שהוא אדון קיומו, ההגה לחייו בידיו, מנותק מהשפעות.

מצליחים לצאת ממוח המיקרו המוצפן בכ- 95% לכן, אנחנו לא רואים את השפע כאינות אלא כחלקיקים קונקרטיים, למרות שאנחנו שוחים בשלושה אוקיינוסים: מחשבה – נשימה – תודעה.

כאשר עוצמת התודעה – השכל – המחשבה – המהות שלנו היא כשל חור מנעול קטן, האמת היחסית בה אנחנו אוחזים, השפע המוגבל, האור המצומצם מקבעים אותנו במוכר, בנוח ובידוע. יש לנו 'ידע על' נושאים רבים. הטכנולוגיה מגישה לנו אותו די בקלות. אבל כאשר הוא נשאר ככזה, אנחנו הופכים לבורים, כורים לנו את בור החושך אליו אנחנו שוב ושוב נופלים, בדומה לשיר של סוגיאל רינפוצ'ה (מספר המתים והחיים הטיבטי). אפשר לומר שנפלנו מלבוש האור שהיינו אל מלבוש הדעת, מרצון מוכלל לרצון פרטני, ממלתחה ביולוגית (עירומים) לבעלי כלי דחוס.

*"אני הולך ברחוב

במדרכה יש בור עמוק

אני נופל לתוכו.

אני אבוד...אני חסר ישע.

אין זו אשמתי.

לוקח לי נצח למצוא דרך החוצה.

*אני הולך באותו רחוב

במדרכה יש בור עמוק.

אני מעמיד פנים שאינני מבחין בו.

אני שוב נופל לתוכו.

אני לא יכול להאמין ששוב הגעתי לכאן.

אבל אין זו אשמתי.

ושוב לוקח לי נצח לצאת.

*אני הולך באותו רחוב

במדרכה יש בור עמוק.

אני רואה אותו.

אני נופל לתוכו בכל זאת... כוחו של הרגל.

עיניי פקוחות
אני יודע היכן אני.
זוהי אשמתי
אני יוצא מיד.
*אני הולך באותו רחוב
במדרכה יש בור עמוק.
אני עוקף אותו.
*אני הולך ברחוב אחר".
(סוגיאל רינפוצ'ה)

<https://www.youtube.com/watch?v=bpiQkJSqj9s>

הנפילה שוב ושוב לאותו בור נורא מאפיינת את תולדות ישראל.

דווקא אנחנו כעם הנושא בקארמה שלו את לפיד האור (לא אור פיסיקלי אלא אור עליון), מכוסים בחושך עמוק ביחסים בנינו המשפיעים גם על עמי העולם. שום פיתויים וליטופי אגו לעמי העולם לא יעזרו למוסס בעיות של ביטחון – אחווה - שלום (מזכיר את מערכת הפיתויים בארגוני ההי-טק). עד שלא ישכון שלום ביחסים בנינו, עד שלא תטוהר המערכת הערבית – מוסרית בתוכנו, עד שלא נלמד להתחבר לשורשים עליונים (מקור השם ישר-אל), העולם ימשיך להתנהל כמרקחה ויפנה את חיציו לעברנו.

אכן, אנחנו אשמים בכול; הן כאנשים פרטיים מאז חטא גן עדן והן כעם מאז תקופתו של אברהם. אנחנו ממשיכים לחיות עצי דעת, פלגנות, אמיתות יחסיות, שנאות, קנאות, אנוכיות, תועלות שבטיות, מפרים חוקים קוסמיים, פועלים 'מתחת לשמש'. למרות שיש לנו קשר ישיר עם העולמות של מעלה, אנחנו מתעקשים להעמיק את **העקבים** בעולמות של מטה. מתעקשים להיות בורים, כובשים, משיחיים, פועלים מבעד 'לחור מנעול' התודעה/מחשבה, מנצלים את האחר לתועלות אישיות. פועלים כמערכות מכאניות – פונקציונליות. יש לנו נהגים שכירים רבים במקום שאנחנו ננהג במרכבת החיים. לכן רובנו נחשבים **לעובדי אלילים!!!**

מתי סוף סוף נתעורר למשימה האישית – לאומית שלנו?

רק אם נסכים לצלול עמוק לתוך שלושת האוקיינוסים ולהתחיל לדוג דגים גדולים. זו המשמעות של להיות;

אדם גדול; מאסטר אוטופואטי

מאמן עצמי לחיים מבריקים!

מאסטר אוטופואטי מפעיל במודע את המערכת האוטו פואטית ועושה איתה בגדול 2 דברים:

1. מהפכה שקופה: מתערטל מכל המלבוסים, זהויות, טיפולוגיות, היסטוריה, התבניות, ההרגלים, על מנת להגיע למשכנה של מהות האור שהוא (בכל תאי הגוף).
2. מפצח ארכיבים מוצפנים במוח ומשחרר פוטנציאל גדול יותר לעבודה האבולוציונית³.

בעיקר 2 הדברים האלה יפתחו את שערי השפע, אחרת, נמשיך לחיות בחיסרון תמידי למרות השהייה שלנו בשלושה האוקיינוסים האדירים. כלומר, רק הפעלת המערכת האוטו פואטית הקיימת בתוכנו, תפתח עבורנו את שערי השפע.

Thriving with Autopoiesis

לפיכך, אם רוצים אנחנו לחיות חיים מבריקים, חיי שפע עשירים, חיי אמת, מממשים את הפוטנציאל האדיר העומד לרשותנו ומביאים לידי ביטוי את המעלות המופלאות הקיימות בנו, עלינו להפוך להיות **מאמנים עצמיים לחיים = מפעילי המערכת האוטו פואטית (SELF-CREATION) = מחדשים מעשה בראשית כל יום מחדש**. לא עוד חיפוש אחר קביים חיצוניים אלא הופכים ל- EDIT-ORS של 'הכלי' שלנו.

רק אדם המסוגל לאמן את עצמו, לנהל את מערכת היחסים בין אורות (אור/חושך) לכלים, בין מציאות אונטולוגית/איכות לבין מציאות אפיסטמולוגית/כוליות, מסוגל להשפיע גם על אחרים.

רבי יוסף מג'יקטילא, קבליסט מהמאה ה-13, מציע לחוות תחילה במודע ניגודים ולאזן ביניהם. עלינו לחוות את החושך באמצעות אי וודאות וקבלה, ואת האור באמצעות וודאות והשפעה. עוד עלינו לחוות את יצר הרע דרך האגו ואת הטוב דרך המהות, את ההפרדות דרך אור וכלי נפרדים, ואת ההתכללות דרך אור וכלי שאחד הם. כמו כן עלינו לחוות מבחנים נוספים בהתאם לתוכנית הקארמות של כול אחד, עד שנהיה ראויים לעבור דרך שער הגן (שער הגאולה) שהושמו עליו מלאכים המכונים כרובים וחרב מתהפכת.

כדי להצליח במשימה כמאמנים עצמיים, עלינו לשנות תבנית אחת מהותית; במקום לראות מרכיבים, תכנים, פונקציות מכאניות, עלינו לראות שלמים, מהות, תנועה אוטופואטית. חייבם להתמקד **בהתנסות (בתהליך, בתנועה) ולא בתוכן ההתנסות (בצורה, בתחושה)**. בלהבין את המשמעויות שאנחנו נותנים למילים ולמה, ללמוד את ההפרש בין אמת של חור מנעול לאמת מוחלטת ולגרף את המילים הריקות.

³ כדי להרחיב את קיבולת הכלי לאור, חשוב לפתוח כמה שיותר ארכיבים ולהשיג עוצמת טיפוס (דומה מושך דומה). כלומר, במקום לאגרף את כפות הידיים במאמץ להביא שפע לחיינו, עלינו לפתוח את כפות הידיים בביטחון ואמון.

שלם הוא מערכת מוכללת – הוליסטית שכל מרכיביה מחוברים ומתפקידים על פי חוק שיווי המשקל (Totality, Wholeness). כאשר אנחנו מיייתרים או מחסירים, אנחנו פוגעים בתפקוד המערכת.

ניתן לומר שכל המערכות החיות בבריאה הינן שלם בתוך שלם גדול יותר (ממדים, מדיומים, כלים שונים). בגלל מדיום ההצפנה, אנחנו רואים רק חלקים = רואים צורה ולכן, מתייחסים לעצמנו כאל מערכת פריקה, נבדלת, נפרדת, הזקוקה מדי פעם ל'מוסכים' חיצוניים. תפקוד המערכת נקבע על פי הישגים בשורה התחתונה.

נכון, אנחנו יכולים לתרץ בגלל האמונה שאנחנו "חלק אלוה מעל". נתלשנו מההר האלוהי והושמנו כחלקיק על פלנטת ארץ כדי לעשות אבולוציה ולחזור להיות ההר. אבל שכחנו כי כל חלק, כמו כל טיפה, כמו כל תא בגופנו, מכילה בתוכה את השלם, את ההר כולו, את האוקיינוס כולו. במקום שזה יהיה כמו להכין מיץ פטל, אנחנו משקיעים מאמצים אדירים בהתכללות – WE – וכמעט ולא מסוגלים להיות ב-YOU – אי-קיום. החולשה שלנו לכן ממגנטת מערכות ייסורים כואבים עד שנסכים להתעורר ולהבין את מחשבת הבריאה – את שורשי האמת.

על מנת שבאמת נצליח לראות את השלם שאנחנו: את החומר והרוח, את הגלוי והנסתר, את הצורה והפוטנציאל, עלינו להצמיד למילה שלם את המילה שלמות.

על מנת שבאמת נצליח לראות את השלם שאנחנו: את החומר והרוח, את הגלוי והנסתר, את הצורה והפוטנציאל, עלינו להזין את הכלי שלנו באור עליון שהוא **אור של שלמות**.

בגישת השלמות אין חלקים שיש לאחד ביניהם. לא נתלשנו משום הר. אין צורה אלא הוויה מלאה שאין לה ראשית ולא אחרית. היא מוחלטת ללא תיאור סכום החלקים. היא מעבר לחוק, לחיסרון, לפגם או רצון. היא פוטנציאל אינסופי הנמצא במנוחה. היא השפעה מיטיבה. שלם כזה לכן הוא שפע אינסופי, אמת אינסופית, עוצמה אינסופית. הוא 'אחד' שאינו נשלט על ידי שום כוח. הוא נמצא מעל כל הכוחות וכל התקנות, אבל בו זמנית הוא כל זה.

לפיכך, כדי להשיג את השלם שאנחנו גם במדיום המוצפן כמו פלנטת ארץ, עלינו להתחבר למקור, לשלמות המוחלטת שאנחנו: לאור העליון, לבורא, לאחד, ואז להתעלות מעל העצמי. **מה שאנו מאמינים – זה מה שנקבל**.

- "העולם" הוא תופעה המורגשת בתוך האדם והיא משקפת את מידת ההתאמה שבין תכונות האדם לבין תכונת הכוח המופשט והכולל שמחוץ לו, כוח הטבע.
- כוח הטבע היא תכונת האלטרואיזם המוחלטת, ומידת ההשתוות או אי ההשתוות בין תכונות האדם, 5 החושים הארציים, לבין תכונת כוח הטבע שמחוץ לו היא שמתראה לאדם כ"תמונת העולם" = השלם.

- למעשה אנו מודדים את התגובה הפנימית שנוצרה בתוכנו ולא את מה שמחוץ לנו. טווח הצלילים שנקלוט, המראות שנראה וכן הלאה תלויים ביכולת הקליטה של חושינו. אנו "סגורים בתוך הקופסה שלנו", ולכן לעולם איננו יודעים מה באמת מתרחש מחוץ לנו.
- בתהליך זה הופך ה"לא ידוע" הסובב את האדם למשהו "ידוע" כביכול, ובתוך האדם נוצרת תמונה של ה"מציאות שמחוץ לו". למעשה, אין זו תמונת המציאות החיצונית, אלא תמונה פנימית בלבד.
- תמונת המציאות היא אפוא פועל יוצא מהמבנה של חושי האדם ומן המידע הקודם שיש במוחו. אילו היו לאדם חושים אחרים, הייתה נוצרת בו תמונה שונה לחלוטין. ייתכן שמה שנראה עתה כאור היה נראה לו כחושך או כדבר שונה לחלוטין שאינו מסוגל אף לדמיין עתה.
- המצב האמיתי הוא מצב נצחי (שורש זרע): כולנו מחוברים במערכת אחת וזרימת התענוגים והאנרגיה שבה היא זרימה מתמדת. במצב זה קיימת נתינה הדדית ולכן ההנאה בו היא אין-סופית, מושלמת. לעומת זאת, מצבנו הנוכחי הוא מצב זמני ומוגבל.
- תחושת החיים הנוכחית שלנו נובעת מטיפת חיים קטנה המגיעה מתוך המצב הנצחי אל מצבנו הנוכחי. טיפה זו היא חלק מהכוח האלטרואיסטי הכולל של הטבע, החודר לתוך רצונותינו האגואיסטיים ומחיייה אותם למרות אי ההתאמה איתם. תפקיד טיפה זו הוא לקיים אותנו ברמת הקיום הראשונה, הרמה הגשמית, עד שנתחיל לחוש את המציאות האמיתית, המציאות הרוחנית.
- יוצא שהחיים הנוכחיים והזמניים שלנו הם כמתנה הניתנת לנו רק לזמן קצוב, כדי שנשתמש בהם כאמצעי להגיע לחיים האמיתיים. כאשר נעשה זאת תחושת החיים שלנו לא תסתכם עוד באותה טיפה קטנה, אלא כל אותו הכוח הגדול של הטבע, כוח האהבה והנתינה, הוא שיהיה כוח החיים שלנו.
- מטרת החיים היא איפוא להעפיל אל המציאות הרוחנית – הזרע בעזרת הטענות מהשורש.

ישים האדם את עצמו ארעי בעולם וקבוע בעבודה האבולוציונית!!!

להפוך למערכת אוטופואטית מודעת – מערכת אבולוציונית – מערכת תודעתית (הלחנה תמידית של החיים, השתנות תמידית, self-creation), זה **ללכת מאיכות (אין, נעדר צורה, פוטנציאל) לכוליות (חלקיק, צורה) ומכוליות לאיכות**. כאשר אנחנו זוכרים: אנחנו מתפתחים מבעד למערכת השתקפויות:

היקום נוצר כאשר הריק ראה את עצמו במראה!!!

"מבקש אני כשרואה אני את האחר זר, להיזכר שרואה אני אני.

מבקש אני כשמוצא אני את האחר נלעג, להיזכר שזו נלעגותי.

מבקש אני כשדוחה אני את האחר, להיזכר שדחיתי אני.

כי יודע אני שאני, האחר והיקום והאל – אחד הם.

שאני והאמת ואהבה – אחד הם.

ועל כן לוקח אני על עצמי

להביא חסד אל מול התנסות האחר, להביא חסד אל התנסותי...

יצמח האדם שבי להיות אדם. בן אדם. אדם בן בני אדם.

ולא אקח על עצמי את מידת החיה,

כי יודע אני: את אשר באתי להיות אהיה."

"סוד הפשוט"

לא ניתן לחיות חיים שלמים מוצלחים ומשמעותיים מבלי לבחור במודע בחיים. איש אינו יכול להתעלות לגובה המקסימלי האפשרי מבחינת התפתחות הכישרון או הנשמה אם אין לו מוטיבציה להשיג את התכלית לשמה בא לעולם בעת הזאת. אף אדם לא נותר בינוני או ניכשל כי יש מחסור בהצלחה. הוא נשאר ככזה בגלל אמונותיו המקבעות, נחישותו המעורפלת והבחירה בגישה המכאנית – פונקציונלית - הישרדותית.

מטרת החיים אם כן היא התפתחות אל עבר ממד גבוה יותר עד שנשכון מחדש בבית האמיתי שלנו, יקום 2 – יקום החיים. לכל יצור חי יש זכות בלתי ניתנת להעברה להתפתח ככל יכולתו ולהשתכן מחדש בביתו האמיתי. זכות החיים של האדם פירושה הזכות להשתמש באופן חופשי ובלתי מוגבל בכל פוטנציאל העושר הקיים בו; פיסי, שכלי, רוחני. זו זכות הטמונה במי שאנחנו. או במילים אחרות, זו הזכות של אדם להיות מצליח ולא להסתפק במועט.

לכן, אדם מצליח הוא זה שלא בהכרח עושה כסף, אלא זה שבבעלותו כל מה שהוא רוצה כדי לחיות את כל החיים להם הוא מסוגל. זה המסוגל לצלוח שדות עוצמה בנתיב התכלית הקיומית. זה המסוגל לעשות אבולוציה במודע.

השאיפה להצליח היא לאמיתו של דבר שאיפה לחיים מלאים, משמעותיים ושופעים יותר – ושאיפה זו ראויה לשבח. אדם שאינו משתוקק לחיות חיי שפע אינו נורמלי, וכך אדם שאינו משתוקק לכסף במידה שתאפשר לו לרכוש כל מה שהוא רוצה, אינו נורמלי. לא צודק ואף לא אצילי לחיות רק למען הנשמה ולהתכחש לשכל או לגוף, ולא נכון לחיות רק למען האינטלקט ולהתכחש לגוף או לנשמה. כדי לחיות באופן מלא ולהיות ראוי להצלחה ולשפע, עלינו לאחד בין גוף – שכל – נשמה ולממשם כאן ועכשיו בחומר. מכאן שהזנחת הרצון להצליח פירושה בגידה בחובתנו לעצמנו, לאלוהים ולאנושות, כי לא ניתן לשרת טוב יותר את האלוהים או את האנושות אלא על ידי מיצוי מירבי של עצמנו.

לפיכך, **הצלחה בחיים הינה מטרה פנימית ולא חיצונית!** זו מטרה המקודדת בתוך גרעין המהות שלנו: להיות בבריאה עצמית תמידית מתוך עצמנו (מערכת 'סגורה'), תוך כדי טיפוס אל עבר הממד הגבוה הבא. כלומר, להיות באבולוציה/שינוי הצורה של הכוונה (להשיג את הקומה ה-100) – האמונה (מעל דעת) – הרצון (מפרטי US/I...למוכלל WE/YOU/UNITY) – המחשבה (מענפים לשורשים) – המצפון (מהיעדר שיווי משקל לשיווי משקל) = שינוי צורה של התודעה מחור מנעול למפתן אוניברסלי = שינוי צורה של התאים מחומר דחוס לאור קריסטלי, למוח תא...עד שנהיה מהות, נהיה הדבר האמיתי.

"איזהו העשיר השמח בחלקו".

קוד השגשוג והשפע:

SELF-CREATION היוצר אופק מואר, נקי, קריסטלי, עוצמתי, אמיתי

עוברים מדאגה להשפעה... ממדיום ארץ (מדיום האשליה, עצי דעת, זהויות) למדיום אוניברסלי (מהות)... מתודעת מחסור (ענפים, סבך, הסתרות) לתודעת שפע (שורשים, יחיד, הגל גלוי)... מגישה מכאנית - פונקציונלית לגישה אוטופואטית!

1. האם אנחנו מרגישים ראויים לשגשוג, לשפע? מהי הערכה העצמית שלנו?
2. למה אנחנו נותנים יותר כוח: למעגל ההשפעה או למעגל הדאגה?
3. האם אנחנו יותר מתחרים (מקנאים, משוויים, מכבים את האור של האחר) או יותר בוראים?
4. מה יותר דומיננטי בחיינו: תודעת מחסור (פער בין...לבין) או תודעת שפע (מחונן עשייה: מכון יישום)?
5. האם אנחנו יודעים לנצל הזדמנויות? מה זה אומר?
6. האם אנחנו מוכנים לקחת סיכונים ולשלם את מחיר הכישלון?
7. האם אנחנו יודעים לתעדף נכון החלטות, יעדים, סוגיות, משאבים?

עלי להסכים לוותר על העניין שלי באחרים ובמקום זה לנסות קודם לשחרר את עצמי מתוך אמונה בפוטנציאל האינסופי שבי.